Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Lupașcu Natalia)
Dosarul nr. 3r-280/25
2-25038198-02-3r-15052025

D E C I Z I E

27 noiembrie 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Î.C.S. „Pro Digital" S.R.L împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 aprilie 2025, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de Î.C.S. „Pro Digital" S.R.L cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual contestat, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Î.C.S. „Pro Digital" S.R.L către Consiliul Audiovizualului, privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 21 martie 2025, avocatul Vladislav Roșca, care acționează în interesele reclamantului Î.C.S. „Pro Digital" S.R.L., a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Audiovizualului, prin care a solicitat anularea parțială a deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025, în partea, prin care a fost monitorizată și sancționată Î.C.S. „Pro Digital" S.R.L. pentru încălcarea prevederilor art.67 alin. (1) din Codul serviciilor media audiovizuale al Republicii Moldova.

Concomitent cu depunerea acțiunii, Î.C.S. „Pro Digital" S.R.L a solicitat suspendarea executării deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive în prezenta cauză.

În susținerea cererii de suspendare, partea reclamantă a indicat cu referire la primul temei de suspendare, că au fost comise numeroase încălcări de către pârât la aplicarea legislației privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, cât și al Codului administrativ.

Partea reclamantă a menționat cu referire la al doilea temei pentru suspendare faptul că prin decizia Consiliului Audiovizualului de sancționare nr. 24 din 14 februarie 2025, au fost prescrise măsuri sancționatorii drastice, pasibile să stagneze sau să împovăreze nejustificat activitatea economică a reclamantului. Or, prin actul contestat sunt impuse restricții cu efecte pecuniare substanțiale care afectează gestiunea curentă a societății și care ar putea genera insolvența întreprinderii reclamante, precum și afectarea drepturilor celor care interacționează cu aceasta, inclusiv diminuarea veniturilor, disponibilizarea personalului angajat la întreprinderea reclamantă și afectarea capitalului propriu. Tot, în sensul art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, se afectează, prin ricoșeu, iremediabil și dreptul la inițiativă economică.

Partea reclamantă a notat că, executarea deciziei de sancționare prin aplicarea amenzii exorbitante de 200 000 lei afectează întreaga activitate economică a reclamantului, relațiile acesteia cu persoanele terțe contractante, existând riscul ca speranța legitimă a întreprinderii de a obține venit nestingherit să fie știrbită per se.

Partea reclamantă a remarcat că, aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii nu este aptă să prejudece fondul cauzei în condițiile în care legiuitorul conferă expres dreptul de a suspenda executarea actului administrativ pe motivul reținut în speță, o abordare inversă ar constitui un nonsens juridic și ar lipsi de eficiență practică dispozițiile art. 172 alin. (2) lit. a) și art. 214 alin. (2) din Codul administrativ.

Partea reclamantă a conchis că, emiterea încheierii privind suspendarea executării deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025 până la emiterea unei hotărâri definitive, va asigura reclamantul împotriva unor prejudicii majore, rezultate din imposibilitatea satisfacerii altor obligații de plată după plata amenzilor impuse.

Totodată, partea reclamantă a făcut referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, iar în materie de drept și-a întemeiat cererea în baza prevederilor art. 214 și art. 172 alin. (2) din Codul Administrativ.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 aprilie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L cu privire la suspendarea executării deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția instanței de fond, la 5 mai 2025, avocatul Roșca Vladislav, în interesele Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L, a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 aprilie 2025 și adoptarea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea formulată de Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L privind suspendarea executării deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a invocat că, instanţa a considerat că este prematur impunerea suspendării executării actului administrativ, în condițiile

în care argumentele reclamantului referitor la ilegalitatea actului administrativ contestat cât şi respectiv contra argumentele pârâtului pot fi confirmate sau infirmate în definitiv doar după o examinare minuţioasă şi multiaspectuală a fondului cauzei, aceasta în pofida argumentelor invocate de recurent/reclamant privind numeroasele încălcări comise de intimat. În concret, au fost ignorate prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător privind temeiurile şi condițiile efectuării controlului, iar intimatul nu a prezentat nota de motivare ori delegația de control, ceea ce este expres temei de anulare.

Partea recurentă a menționat că, nu puteau să nu trezească suspiciuni serioase şi rezonabile încălcarea de către autoritatea publică a termenului de desfăşurare a procedurii administrative, precum şi a cerinței de motivare a actului administrativ.

Partea recurentă a susținut că, instanţa de fond nu a pus la baza verificării prima facie a legalității actului administrativ careva circumstanţe de fapt ori de drept invocate de reclamant, ci doar a făcut trimitere în abstract la referința formulată de pârât. Însă, depunerea unei referințe nu poate acoperi aparența de ilegalitate a actului administrativ, la fel cum omisiunea de a o depune nu înseamnă implicit că actul ar fi ilegal, iar instanța de fond urma să analizeze fiecare punct invocat în cererea de suspendare la aprecierea prima facie - ceea ce nu a avut loc în cazul de faţă. Or, încălcările autorităţii publice la adoptarea actului contestat sunt evidente, fără a fi nevoie de examinat fondul cauzei.

Partea recurentă a notat că, omisiunea instanţei de fond de a analiza temeiurile de ilegalitate ce ar servi pentru suspendarea actului administrativ nu poate fi acoperită cu practica CtEDO privind obligaţia instanţei de judecată de motivare a propriilor decizii. Respingerea argumentelor reclamantului privind ilegalitatea actului ca fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, fără să fie cel puţin indicate aceste argumente, trădează o examinare sumară insuficientă şi o motivare carentă a actului judecătoresc, ce impune anularea încheierii.

Partea recurentă a mai relevat referitor la cel de-al doilea argument respins nejustificat de instanţa de fond, că, pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil se atestă la caz. Or, executarea deciziei Consiliului Audiovizualului de sancţionare nr. 24 din 14 februarie 2025 prin aplicarea amenzii exorbitante de 200 000 lei inevitabil afectează întreaga activitate economică a reclamantului şi pune în pericol posibilitatea achitării fondurilor salariale.

În materie de drept, recursul a fost întemeiat în baza prevederilor art. 214 alin. (4) şi 242 din Codul administrativ.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

La 20 iunie 2025, Consiliul Audiovizualului a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 aprilie 2025.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la 2 octombrie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 241 din Codul administrativ, „*(1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (2) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a emis încheierea recurată la 17 aprilie 2025 și a fost notificată recurentului la 18 aprilie 2025. Potrivit actelor aflate la dosar, cererea de recurs a fost depusă la 5 mai 2025. Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*”.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale şi starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Din materialele cauzei rezultă că, prin Decizia Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025, „Cu privire la rezultatele controlului efectuat în temeiul Deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 325 din 19 decembrie 2024”, Consiliul Audiovizualului a sancționat cu amendă în sumă de 200 000 de lei, furnizorul de servicii media Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L., fondatorul serviciului de televiziune „PRO TV Chișinău”, pentru nerespectarea în 25 de cazuri a prevederilor art. 67 alin. (1) din Codul serviciilor media audiovizuale al Republicii Moldova nr. 174/2018, potrivit cărora: „Proporţia de spoturi publicitare şi de spoturi de teleshopping într-un interval de o oră nu poate depăşi 20%, respectiv 12 minute ca durată cumulată.”

La 21 martie 2025, Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L. a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Audiovizualului, prin care a solicitat anularea parțială a deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025, în partea, prin care a fost monitorizată și sancționată Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L. pentru încălcarea prevederilor art.67 alin. (1) din Codul serviciilor media audiovizuale al Republicii Moldova.

Concomitent cu depunerea acțiunii, Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L a solicitat suspendarea executării deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive în prezenta cauză.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 aprilie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L cu privire la suspendarea executării deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea*

asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept".

În corespundere cu art. 214 alin. (1) - (4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică*".

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea executării actelor administrative constituie o garanție a asigurării legalității, care intervine doar în cazuri de excepție, în situații limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce presupune că actul era deja în vigoare), fie amânarea temporară a producerii acestora.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil".

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării executării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a executării actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

În speță, Completul judiciar reține că cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat se întemeiază pe invocarea ambelor motive prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, însă susținerile reclamantului, astfel cum au fost formulate, nu întrunesc exigențele legale de motivare și probare necesare pentru dispunerea unei măsuri excepționale precum suspendarea executării actului administrativ individual.

Cu referire la motivul prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, Completul judiciar constată că existența unor „suspiciuni serioase și rezonabile” privind legalitatea actului administrativ nu poate fi dedusă din simple afirmații generale despre pretinse încălcări procedurale, ci presupune indicarea unor vicii vădite, evidente prima facie, apte să pună sub semnul îndoielii, într-o manieră serioasă, validitatea actului contestat, fără a fi necesară o examinare complexă a fondului litigiului.

Or, în cauză, recurentul își întemeiază suspiciunile de ilegalitate, în principal, pe pretinsa nerespectare a prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, pe presupuse deficiențe de motivare ale actului administrativ și pe pretinsa depășire a termenelor procedurii administrative. Totuși, aceste aspecte, prin natura lor, necesită o analiză probatorie și juridică amplă, care excede controlul sumar specific cererii de suspendare, fiind inerent examinării acțiunii de contencios administrativ în fond.

Totodată, Completul judiciar reține că argumentul recurentului potrivit căruia instanța de fond ar fi calificat cererea ca „prematură” nu poate fi interpretat în sensul refuzului exercitării controlului judiciar, ci exprimă constatarea că, la acest stadiu procesual, fără a intra în examinarea minuțioasă a fondului cauzei, nu se conturează suficiente elemente obiective care să ridice suspiciuni serioase și rezonabile cu privire la legalitatea deciziei contestate.

Analizând materialele cauzei în coroborare cu cadrul legal menționat anterior și cu argumentele invocate de recurent în susținerea solicitării privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat, Completul de contencios administrativ conchide că instanța de fond a procedat corect respingând cererea de suspendare a executării Deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025, „Cu privire la rezultatele controlului efectuat în temeiul Deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 325 din 19 decembrie 2024”. În speță, existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului contestat nu au fost demonstrate și nici probate în mod obiectiv și convingător, întrucât sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

Deci, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - ***existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil***, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

În acest sens, referitor la argumentul Î.C.S. „Pro Digital" S.R.L. potrivit căruia asupra Deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025 planează suspiciuni serioase și rezonabile cu privire la legalitatea acesteia, instanța de recurs, la această etapă procesuală, se abține de la a le conferi o apreciere concretă. Această rezervă se justifică prin necesitatea de a clarifica toate circumstanțele, în vederea obținerii unei înțelegeri complete a stării de fapt, în corelare cu reglementările dreptului material aplicabil. O examinare obiectivă și echitabilă sub acest aspect poate fi realizată doar în cadrul judecării fondului cauzei, prin administrarea completă a probatoriului, ceea ce nu este posibil în procedura incidentală a suspendării executării actului administrativ.

Totodată, cu referire la argumentul recurentului privind pretinsa lipsă de motivare a actului administrativ contestat, Completul judiciar apreciază că acest argument este neîntemeiat. Examinând în mod sumar conținutul actului administrativ, fără a intra în analiza fondului cauzei, instanța de recurs constată că autoritatea emitentă a indicat în mod explicit temeiurile de drept, respectiv dispozițiile legale aplicabile situației de fapt, precum și temeiurile de fapt care au stat la baza adoptării actului. Mai mult, simpla afirmație că actul nu este motivat nu constituie, de una singură, o „suspiciune serioasă și rezonabilă" în sensul art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ.

Ținând cont de cele menționate, instanța de recurs constată că, în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare a executării actului administrativ individual contestat, nu au fost identificate suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea Deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025. Argumentele invocate de recurent referitoare la pretinsa nelegalitate nu vizează ilegalitatea acestui act în ansamblu, ci se circumscriu exclusiv efectelor actului administrativ care fac obiectul litigiului, fiind determinate de particularitățile situației reclamantului, astfel cum rezultă din constatările anterioare. Aceste critici privesc fondul cauzei și urmează a fi analizate în detaliu în cadrul judecării pe fond, cu administrarea completă a probatoriului.

Pe cale de consecință, Completul specializat reține că prima instanță a procedat corect atunci când nu a reținut ca temei pentru suspendarea executării actului administrativ individual contestat motivul prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din

Codul administrativ. Astfel, instanța de fond a constatat în mod judicios că, în prezenta speță, în limitele specifice examinării unei cereri de suspendare, nu au fost identificate elemente obiective care să confirme existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea Deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025.

În ceea ce privește al doilea temei prevăzut de lege - ***existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil***, instanța de control judiciar reține că pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La acest capitol, Completul judiciar precizează că, prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, Completul judiciar reține că instanța de fond a concluzionat corect că, în prezentul litigiu, nu este incident nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ - existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Aceasta, deoarece existența unui asemenea pericol nu a fost argumentată și nici probată în mod suficient, obiectiv și convingător. Mai exact, la momentul formulării cererii de suspendare, reclamantul nu a indicat concret care ar fi acțiunile sau consecințele ce, în lipsa suspendării executării actului contestat, i-ar putea cauza daune ireparabile, nesusținându-și afirmațiile cu probe ori argumente pertinente, obiective și convingătoare.

Completul judiciar atestă că recurentul formulează, în esență, ipoteze de ordin viitor referitoare la posibile dificultăți economice, la afectarea fluxurilor financiare sau la riscul reducerii activității, însă nu administrează probe care să demonstreze existența unei pagube iminente, cu caracter material, greu sau imposibil de înlăturat ulterior, în ipoteza în care Decizia Consiliului Audiovizualului nr. 24 din 14 februarie 2025 ar fi anulată pe fond. Or, o astfel de susținere ipotetică nu se circumscrie caracterului de excepție al instituției suspendării executării actului administrativ, așa cum este configurată de legiuitor prin art. 214 din Codul administrativ, care presupune existența unor împrejurări concrete și obiective, de natură să justifice derogarea de la regula executării de îndată a actului administrativ.

Completul judiciar apreciază drept neîntemeiat argumentul recurentului potrivit căruia executarea amenzii aplicate în cuantum de 200 000 de lei ar genera, prin ea însăși, un prejudiciu ireparabil. Simplul cuantum al sancțiunii pecuniare nu este suficient pentru a demonstra caracterul iminent și ireversibil al prejudiciului, în lipsa

unor dovezi concrete privind imposibilitatea reală de continuare a activității economice sau lipsa oricărei capacități de redresare financiară.

În acest context, Completul judiciar subliniază că invocarea generică a afectării activității economice și a riscului privind achitarea fondurilor salariale nu este suficientă pentru a reține existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile. Or, astfel de susțineri trebuie susținute prin date obiective și verificabile, apte să demonstreze că executarea imediată a sancțiunii ar conduce, într-un interval de timp scurt și previzibil, la imposibilitatea efectivă de onorare a obligațiilor curente ale societății. Caracterul „iminent" presupune demonstrarea, prin probe pertinente a imposibilității efective de a continua activitatea economică în lipsa suspendării, iar nu simpla invocare a unor dificultăți financiare inerente oricărei sancțiuni administrative pecuniare. În plus, recurentul nu a depus nicio probă în acest sens, precum situații financiare sau alte evidențe obiective din care să rezulte existența riscului invocat.

Totodată, Completul judiciar constată că aplicarea unei sancțiuni pecuniare, nu este, prin ea însăși, de natură să genereze automat un prejudiciu ireparabil, atâta timp cât efectele acesteia sunt, în principiu, reversibile prin restituirea sumelor achitate în ipoteza admiterii acțiunii pe fond.

Completul judiciar mai reține că măsura suspendării nu poate fi transformată într-un mijloc de amânare a executării actelor administrative, ci are ca scop exclusiv prevenirea unor prejudicii ireparabile, ceea ce nu este cazul în speță. Recurentul nu a demonstrat că executarea deciziei contestate ar face imposibilă restabilirea situației anterioare, ci doar a invocat eventuale dificultăți economice inerente executării oricărei sancțiuni administrative pecuniare.

Pe cale de consecință, Completul de judecată reține că prima instanță a stabilit corect că, în speță, nu sunt întrunite condițiile pentru suspendarea executării actului administrativ individual contestat, respectiv existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ și/sau existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Reieșind din cele expuse mai sus și ținând cont de faptul că soluția adoptată de instanța de fond este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de Î.C.S. „Pro Digital" S.R.L, reprezentată de avocatul Roșca Vladislav, au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează că recursul declarat este neîntemeiat, motiv pentru care acesta urmează a fi respins, menținându-se integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 aprilie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Î.C.S. „Pro Digital” S.R.L
Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 aprilie 2025.
Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae